Nedanbacka Sjöfnäs
den 19 Jan 1884.
Ank d. 25 Jan.

1

Min kära Morbror.

För Mbrs kärkomna bref af den 5te dd jemte dermed följande bevis öfver till min firma, för min räkning, inbetaldt belopp af kr 725:, får jag hjertligen tacka.

Af den sålunda gjorde inbetalningen har jag antecknat:

kr 675 såsom bet. utan afkortning på min andel af Waldemarsudden för år 1883, samt

kr 50 såsom inbetalning att tillhandahållas inlyses Joh. Sällman.

Hvad den sednare utbetalningen beträffar så skall dera i ordning besörjas.

Hos Fru Anna Nickander hafva Sällmans anbud redan varit och förklarats lust taga före en tappen, men som förr, antagit skola värfva samt huru snart?

Alla frågor som nu på det mest tillfredsställande sätt kunna besvaras.

Med nöje erfar jag att Häggströmska massan å Ulea, gjord och lemnat 73%.

Till Emils förut lemnade 21% lärer tillkomma 1 à 2%.

Vid sådana förhållanden vore det visserligen angenämt att få ett extraktet öfver Emils olika konkursens närvarande

fordringsegare, för att se hvad
som kunde stå vara att göra.
En eller annan af bröderne
torde jo ej vara ovillig att
deltaga i hvad med skäl bör
göras.
Han själf borde väl ej heller
numer vara alldeles maktlös.
För min del vill jag visserligen
ej undandraga mig hvad som
kan vara rimligt.

Bedröfligt är blott, att
trämarknaden skall vara
så svår, så att man ej en
gång på rena affären får
stå igen sina fjorner och
använda de ekonomier som
kunna blifva till öfvers,
till ideella ändamål.
Men min organism är
under mycket hårdigare och

bättre på sednare tider, har jag
dock, sedan en tid, åter haft
en mycket svår sömnlös period
att pressa mig igenom.
Derunder inföll tinget den 7 d:s
rörande den gamla Skara-tvisten,
så att det är nu bakom ryggen.
Sömnlösheten var dock ej
ej af oro öfver tingsammanträdet
orsakad.
Det hela slutade denna
gång att sidan belägelse, men
uppskofort blef väl långt och
till tid då man helst ville vara
från slika saker fri.
Om Gud så vill, hafva
några af syskonen tänkt sig
till sommaren se till oss.
Therese's bröllop är ej afsedt att
ega rum förr än i slutet af Juli

men jag hade tänkt att få se
så många som möjligt af
slägten här till midsommars-
tiden.

Jag tänkte nemligen då
i all enkelhet, endast genom
deras närvaro förhöjdt i
högtidlighet, inviga ett par
minnesmärken öfver en dyrbar
bortgången familjefader och
en kär, också hänsofven moder.

Vårdarne stunna ännu i den
oluggna stenen, men aftal om
arbetet har skett, så att jag
ej har anledning tvifla,
att jag ju ej skall få det
utfördt.

De båda stenarne komma
att resas här på grifteset på
en för sig liggande kulle
och innehålla ett ord till slägten

som komma af ~~warning~~, maning
och hopp.

Skulle det vara så, att Mbr
skulle kunna taga sig lov och be-
sluta att se graven än en
gång i lifvet, så vore det
visserligen kärt att, särskildt
vid antydde tillfälle, se Mbr
~~ibl~~ ibland oss.

Detta nu ett förskottsvis
sagdt ord — dagarne äro
ej i vår hand, så att vi
föga kunna veta huru
våra planer kunna låta
sig utföra.

Angående Mannes
ärenden är han nu här
och gifver särskildt besked.

Och nu farväl och hjertligt
tack för all vänlighet mot mig.
Det kännes godt efter detta

delen särskildt, af kamraten
i kostar. Det förefölle som
att Mr då sågen i mina
förhållanden, hvilka bekymmersamma
svårigheter jag haft att genom-
gå, emedan jag varit så
ofantligt beroende af en
djupt framstående, belagly
person men som hade så rätt
från mina och min kära
faders åsigter skiljaktliga
grundsatser.

Lef nu väl och mottag
vänliga helsningar från oss alla.
Mbr tillgifne syster

J. Aug. Bergman

//

Sr 19/1 84.

Besvarat den 14 Apr. 1884.

NKx Hfs d. 21 okt 1884
Besvd den 1 Nov.

Käre Morbror.

Morbrors wänliga bref af den 11 d:s skynder jag, nyss hemkommen från Luleå, att besvara.

Förledne höst erfor Mbr något af de förfärliga swårigheter, som det gällde för att genomdrifwa det enda förnuftiga programmet för upplösningen af bolagsförhållandet.

Men till slut hade jag dock fägnaden att finna det nu bolagsmännen syntes få en alldeles förändrad åsigt — och i wänskap skiljdes vi åt och helsade hwarannan wänligt farwäl å jernwägsstationen.

Men — sedan dess, då det gällde att genomföra hwad som då och förut war lofwadt och klart öfverenskommet — hwilka oerhörda swårigheter!

Till Dr hade som anbud, sedan för sig sjelf ung Axel, hans "alter ego".

Skäl — betydde ingenting. Instruktionen lydde: "nekka till" "allt" — och sonen kommenderade fullständigt sin numer rätt mycket åldrande fader, att söka, så wädt möjligt, sin desbrytta allt.

Men Den, som har våra öden i sin hand, har onekligen slyrt.

Åt Pennings förfarandet, om än strängt, ger Han seger och den förakade får komma till heders.

Efter allaranda skiflingar har jag till sist lyckats att inför verldens ögon bevara någorlunda ett gemensamt wänligt uppträdande och låta dem se ett godt förstånd oss emellan.

En sådan wänlig disposition mot hwarandra har åter sedan några weckor gjort sig i wårt umgänge gällande, och med wänskapsfulla ord togo wi afsked af hwarandra å Ångaren i Luleå.

Då jag nu tänker som så eller åtminstone wille tänka så, att hwad jag gör, är ett afsked af lifvet, så har det warit mig oändligen dyrbart, att få skiljas, så som skett, i frid.

Dock — ingen ro under solen.

Planen är att sätta mig Axel, efter det han misslyckats i Småland, hit — perspektivet således en Broms nummer 2.. och derefter, sedan man kommit till makten — den samme Bromsen i cortegen.

Måtte nu min kära David taga sitt förnuft till fånga och ej låta striden blossa upp igen.

Axel är utan tvifvel i många stycken en framstående ung man, men der finnes öfvermod och saknas erfarenhet af lifvet.

Jag och de mina, hela Bergmanska slägten föraktas djupt af den andra sedan, det har kommit med modersmjölken.

och äfven haft så många
andra nära tillfällen...
Således — ung
Axel för oss ovnöjlig...

Och nu till de kurranta
ärenden, som Mbrs bref berör.
Om Mbr det medgifver, så
återsänder jag skulden till
Mbr och bifogar härjemte min
revers, daterad den 9 dennes
å Kr 8,000:-, och bilagade
Mbr deremot returnera den
äldre förbindelsen, makulerad,
sedan Mbr af Axel derå uppbant
förfallen ränta.
Hvad Valdemarsudden
rörer eller rättare den ifråga-
satte afsöndringen, skulle jag
hålla före, att den ej bör
genomföras. Innan det blir

något vidare beslutadt om
hela egendomen, håller jag det
före, att styckning ej bör
ske.
Efter en, på det hela
taget vacker sommar, ha
vi haft den grammaste hösten
och nu — såsom genom en
feeri — vinter med ens!
Äfven har lagt sig i kanal
och i går syntes en och annan
skåde försöka det tunna is-
täcket, som fallit dagen förut.
Härligt klimat, detta
norden — blott litet, men
menniskor någon trånlighet mer.
Och nu farväl kära Mbr,
helsa hjertligt de kära, de
de tre syskonen som voro här
och satte sig in i mina förhållan-
den och visat mig deltagande
hjertelag, läsa dessa rader.

Och härmed slutar vi
under hjertligt tillönskan
åt Mbr af det bästa för
aftonstunden, som vi nu
alla hafwa framför oss,

Mbr tillgifne systerson

J. Aug. Agrell

Nedertk. d. 28 Dec. 1884.

Min käre Morbror!

Mbrs kärkomna bref af den 1 förra månaden har ännu ej fått svar.

Mycket, mycket har jag sedan dess än widare lefvt än tänka igenom.

Den person, som Mbr mötte på gatan, hade ungefärligen då fått de frukterna af en den anordning, som ej längre kunde hållas i halfdunklet.

Någon tid efteråt fick jag bref af ovänligt innehåll: det syntes som han kanske fått för sig: "tänk om jag följt min" "bolagsmans råd och ej i tungg"

faller det mig, uppskrämd af det panerade

Gud vare huru det är.

Inför Hans ögon beder jag till att i svaghet göra hvad jag gör — och då Han tycker att jag här i verlden ej förstår följa Hans bud med kärlek till nästan begångna eller mig bidrade oförrätter, så tager Han mig nog i nåd bort från jemmerdalen till sin ro.

Detta mitt hopp — och detta, käre Morbror, min hjertliga lyckönskan till Morbror, då Mbrs timme slår, att det måtte bli en gång hem till Fadren wid Sonens hand, Hans hand, som blef sänd för att wara för oss Vägen.

Då dessa rader framkomma, har det nya året gått in, men ingen vet hvem först skall gå ut.

Hjertlig helsning från oss alla Mbr tillgifne Julius Bg

John hemkom till julottan — han har legat sjuk i Uleåborg".

"handlat tvärsom".

Men som hälst skref han till mig och sade att han ville sluta med mig ett "för-bund", hvarmed förbindeligen menades ett vänskapsförbund.

Det var snällt sagdt och jag skref till honom sådant svar, som följer, hvilket Mbr, efter genomgående, är god lemnar at min käre broder Karl efter som det är ett stycke af min lefnads saga, och han ju ock tager del deri.

Detta bref tyckte han mycket om, men han förstod det ej.

"Nu är allt det gamla öfver-
"enskadt; nu kan man få gå friskt
"på igen, såsom om ingenting
"passerat. Det gamla ordet, som
"jag brukat för att få fram
"mina önskningar — det är det
unda, som dagar med den kealen"

— någonting i den vägen måste min vän hafva öfver-lagt med sin mänskliga bunds-förvandt derinne vid pulpeten.

Stockholmskontoret, dessom wår afledna Kassa-kista skul-le på ~~det~~ sattet förvinna och det skulle hädanefter heta:

"nya Stockholmskontor".

Våra tre antikvarier skulle åter-kasta sig i armarna på ett lättsinne, hvartill våra nog ålderdomssvaghet numera sällat sig, men som i och för sig är lika kenant såsom någonsin.

Vi förstå ej hvarann nu det minsta mer än förr.

Min vän tål ingenting, men vill sjelf ha frihet till allt — så åtminstone förr.

Mottagandet af den gamla materiela reversen af Byg. Mal af d. 11/1 93 erkännes.
pr Aug. Persson